

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11C/123/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215203085
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marie Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2215203085.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Mariou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, zast.: AK Gallo s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin proti odporcovi: S. W., R.. XX.XX.XXXX, D. J. P. XXXX/XX, XXX XX A. I., o zaplatenie 35,40 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 35,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 30.07.2013 do zaplatenia a náklady právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 59,98 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania zo dňa 26.02.2015 doručeným Okresnému súdu Dunajská Streda dňa 02.03.2015 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by bol odporca zaviazaný zaplatiť mu sumu 35,40 eur z právneho titulu plnenia zo zmluvy o pôžičke spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 35,40 eur od 30.07.2013 do zaplatenia.

Navrhovateľ uviedol, že na základe jeho trestného oznámenia bolo orgánmi činnými v trestnom konaní zistené a Okresným súdom Dunajská Streda právoplatne rozhodnuté, že odporca (odsúdený) vylákal od iného úver tým, že ho uviedol v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil malú škodu, čím spáchal prečin úverového podvodu podľa ust. § 222 ods. 1 Trestného zákona, a to v konaní vedenom pod spis. zn. 2T/51/2014. Uvedený trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda spis. zn. 2T/51/2014 zo dňa 24.03.2014 sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 02.05.2014. Predmetným rozhodnutím podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku nebol ako poškodený so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, naopak mu bola priznaná náhrada škody v uplatnenej výške, to je 747,87 eur. V tomto konaní sa navrhovateľ domáha dlžných splátok vo výške 35,40 eur spolu s úrokom z omeškania.

Odporca sa k návrhu a jeho prílohám, ktoré mu boli doručené dňa 16.03.2015, v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 21.05.2015, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 12.05.2015.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Dňa 01.02.2013 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako klient úverovú zmluvu č. XXXXXXXXX (dôkaz predložený navrhovateľom na č. I. 3 spisu), ktorou sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť odporcovi účelový úver na nákup čiernej techniky vo výške 587,40 eur vyplatením tejto sumy na účet predajcu a odporca sa zaviazal splatiť úver v 30 pravidelných mesačných splátkach vo výške 35,80 eur s dátumom konečnej splatnosti 08/2015, pri konečnej výške úveru 1.074,- eur a RPMN 57,96 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „ÚP“, dôkaz predložený navrhovateľom na č. I. 4 spisu).

Podľa článku 5.1 ÚP spoločnosť poskytuje klientovi službu na základe uzatvorenej zmluvy.

Okresný súd Dunajská Streda Trestným rozkazom spis. zn. 2T/51/2014 zo dňa 24.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť podľa vyznačenej doložky dňa 15.04.2010 (dôkaz predložený navrhovateľom na č. I. 8 spisu), uznal odporcu za vinného, že dňa 01.02.2013 v predajni Andrea Shop, nám. Á.Vámberyho 53/9, Dunajská Streda uzavrel s navrhovateľom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 698,99 eur, ktorý sa zaviazal splatiť 30 mesačnými splátkami po 35,80 eur, ale v skutočnosti vedel, že úver splácať nebude a nezaplatil ani jednu splátku, čím spôsobil navrhovateľovi škodu vo výške 747,87 eur, teda vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobil malú škodu, čím spáchal prečin úverového podvodu podľa ust. § 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody o výmere 15 mesiacov s podmieneným odkladom s určením skúšobnej doby 18 mesiacov.

Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 40a OZ v znení zákona č. 281/2001 Z. z. účinnom od 01.10.2001, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa ust. § 49a OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútkach nerobí právny úkon neplatným.

Podľa ust. § 420 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 420 ods. 3 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 222 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon (ďalej len „TZ“), kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa ust. § 135 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; [14] § 161 ods. 5 Obchodného zákonníka] súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Podľa ust. § 153 ods. 2 O.s.p., súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Na úvod právneho posúdenia veci súd konštatuje, že navrhovateľ si bez najmenších pochybností, s poukazom na navrhovateľom v návrhu na začatie konania uvedený opis rozhodujúcich skutočností, v konaní voči odporcovi uplatnil nárok na zaplatenie sumy 35,80 eur s príslušenstvom vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke. V trestnom konaní si navrhovateľ uplatnil náhradu škody 747,87 eur, a to vo výške skutočnej škody v sume 587,40 eur zodpovedajúcej istine odporcovi poskytnutých peňažných prostriedkov na základe uzavretej zmluvy o pôžičke č. 20377885 zo dňa 01.02.2013 a súčasne výške ušlého zisku v sume 160,47 eur zodpovedajúceho úrokom, ktoré mal odporca spolu s istinou navrhovateľovi podľa predmetnej zmluvy o pôžičke vrátiť (cit. ust. § 442 ods. 1 OZ) do 16.01.2014.

Na tomto mieste súd považuje za potrebné ďalej uviesť, že je pri rozhodovaní viazaný žalobným návrhom (cit. ust. § 153 ods. 2 O.s.p.). Z uvedeného tak vyplýva, že súd nemôže priznať navrhovateľovi viac, ako požadoval v žalobnom návrhu, avšak nemôže mu priznať ani niečo iné, než požadoval (teda odporcovi nemôže uložiť inú ako navrhovateľom navrhovanú povinnosť), alebo nemôže navrhovateľovi priznať síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu, ako bol navrhovateľom vymedzený. Zároveň súd poukazuje na znenie ust. § 79 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p., teda na to, že navrhovateľ v návrhu je povinný uviesť skutkové tvrdenia, ktoré majú odôvodňovať jeho uplatnený nárok čo do dôvodu, ako aj výšky a súčasne má dôkaznú povinnosť, t.j. o značiť alebo predložiť dôkazy preukazujúce jeho skutkové tvrdenia. Súd tak nemá povinnosť (a opak by bol v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov v konaní) z navrhovateľom predložených a označených dôkazov odvodzovať skutkové tvrdenia, ktoré neboli navrhovateľom produkované a na základe týchto

navrhovateľovi priznať síce uplatnený nárok, avšak uplatnený na základe iného navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu.

Ďalej sa súd s poukazom na citáciu niektorých súdnych rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR a Ústavného súdu ČR (z dôvodu zásadne rovnakej relevantnej právnej úpravy v SR a ČR) pozastaví pri problematike účinkov konania naplňujúceho znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu podľa cit. ust. 222 ods. 1 TZ zasahujúcich do záväzkovo-právnej roviny vzťahov medzi páchatelom tohto skutku a osobou, od ktorej páchatel svojim konaním vylákal úver. Veľký senát Najvyššieho súdu ČR vyslovil v rozsudku spis. zn. 31Cdo 3620/2010 zo dňa 08.12.2010 nasledovný právny záver: „Pre podvodné konanie je charakteristické, že klamlivo predstieraním určitej vôle konajúci úmyselne zastiera svoju skutočnú vôľu, spočívajúcu v tom, aby sa na úkor druhého účastníka zmluvy alebo tretej osoby nezákonne (protiprávne) obohatil. Oboje, teda ako jednostranná simulácia určitej vôle, tak aj skutočná vôľa konajúceho, súčasne musí (podľa predstáv konajúceho) zostať pri uzavretí zmluvy pred druhým účastníkom zmluvy skryté, pretože inak (v prípade vyzradenia sledovaného zámeru druhému účastníkovi zmluvy) nemôže byť účel zmluvy (nezákonné /protiprávne/ obohatenie na úkor druhého účastníka alebo tretej osoby) spravidla dosiahnutý. Skutočná vôľa konajúceho teda pri jeho podvodnom konaní (ak má byť dosiahnutý jeho účel) predstavuje pohnútku k zmluve, prípadne vnútornú výhradu (mentálnu rezerváciu), ktoré zostali neprejavené. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že podvodne konajúci účastník bol napokon súdom uznaný vinným zo spáchania trestného činu podvodu podľa ust. § 250 Trestného zákona (pozn. v prejednávanej veci prečinu úverového podvodu podľa cit. ust. § 222 ods.1 TZ platného na území SR). Skutočnosť, že podvodné konanie neskôr vyšlo najavo a že účastník zmluvy bol z neho usvedčený, totiž nevypovedá nič o tom, či konanie odsúdeného účastníka zmluvy v čase uzavretia zmluvy bolo známe (muselo byť známe) druhému účastníkovi zmluvy a že pri uzavretí zmluvy nepredstavovalo len účastníkom neprejavenu pohnútku, prípadne vnútornú výhradu (mentálnu rezerváciu). Neprejavená pohnútkou alebo vnútorná výhrada (mentálna rezervácia) účastníka zmluvy, ktorý konal podvodne, teda nespôsobuje (bez ďalšieho) neplatnosť zmluvy podľa ust. § 37 ods. 1 alebo podľa § 39 Občianskeho zákonníka. K definičným znakom právneho štátu patrí princíp právnej istoty a ochrany dôvery účastníkov právnych vzťahov v právo. Súčasťou právnej istoty a ochrany dôvery účastníkov právnych vzťahov v právo je tiež rešpektovanie zásady „pacta sunt servanda“ (pozn. lat. „dohody treba zachovávať“). Prijatie právneho názoru o tom, že podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy má bez ďalšieho za následok (absolútnu) neplatnosť zmluvy, by vo svojich dôsledkoch znamenalo, že druhý účastník zmluvy nemá právo na dohodnuté plnenie, aj keby zmluvu uzavrel vážne a aj keby ju sám splnil (bol pripravený splniť); ujma, ktorú by tým utrpel, by mu mohla byť nahradená len z dôvodu zodpovednosti podvodne konajúceho účastníka za bezdôvodné obohatenie alebo za škodu. Uvedené následky však nemožno považovať z hľadiska zásady „pacta sunt servanda“ za zodpovedajúce. Uzatvorenú zmluvu by totiž nebolo potrebné splniť len preto, že správanie jedného z účastníkov zmluvy bolo ovplyvnené neprejavenu pohnútkou alebo poznamenanou vnútornou výhradou (mentálnou rezerváciou) o následnom výkone práv a povinností zo zmluvy, hoci druhý z účastníkov zmluvy k dojednaniu záväzku pristúpil vážne a podvodné konanie nebol (v tej dobe) schopný rozpoznať. Požiadavka na výkon práv a povinností z občianskoprávných vzťahov v súlade s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) súčasne vyžaduje, aby právne následky mala z dôvodu právnej istoty len taká vôľa, ktorá bola účastníkom zmluvy prejavená a aby preto účel (zmysel) uzavretej zmluvy a ani jej skutočný dosah do právnych vzťahov účastníkov nebol určovaný pohnútkou alebo vnútornou výhradou (mentálnou rezerváciou) podvodne konajúceho účastníka, ale postojom druhého účastníka. Zmluva, pri ktorej uzavretí konal jeden z jej účastníkov podvodne, teda nemôže byť druhého účastníka. Zmluva, pri ktorej uzavretí konal jeden z jej účastníkov podvodne, teda nemôže byť bez ďalšieho neplatná pre nedostatok vážnej vôle (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) alebo z dôvodu rozporu so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Naopak, právom musí byť chránený druhý účastník zmluvy a len na ňom môže závisieť, či sa dovoľá omylu, ktorý u neho podvodne konajúci účastník pri uzavretí zmluvy vyvolal alebo ktorého podvodne konajúceho účastníka pri uzavretí zmluvy využil a či tým uplatní tzv. relatívnu neplatnosť zmluvy v zmysle ust. § 49a a § 40a Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov dospieva tiež veľký senát občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu k záveru, že zmluva, pri ktorej uzavretie jeden z účastníkov zmluvy úmyselne predstieral určitú vôľu so zámerom, aby tým vyvolal u druhého účastníka omyl alebo aby tým využil jeho omyl, nie je neplatná podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vážnej vôle alebo podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy pri jej uzatvorení je dôvodom neplatnosti zmluvy podľa ust. § 49a Občianskeho zákonníka, ktorého sa môže úspešne dovolať len druhý účastník zmluvy (§ 40a Občianskeho zákonníka).“ (obdobne judikoval tiež Najvyšší súd ČR v rozsudku spis. zn. 21Cdo 826/2005 zo dňa 18.04.2006, v rozsudku spis. zn. 21Cdo 826/2005 zo dňa 18.04.2006, v rozsudku spis. zn. 32Cdo 1256/2010 zo dňa 26.07.2011) Ústavný súd ČR v uznesení spis. zn. I. ÚS 384/2005 zo dňa 13.11.2007 skonštatoval: „K tomu Ústavný súd dodáva, že naplnenie trestnoprávnej

skutkovej podstaty má v súkromnoprávnej rovine vplyv práve len na možnú existenciu omylu v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka. S uvedenými citovanými právnymi závermi, najmä s poslednou citovanou právnou vetou, si dovoľí stotožniť sa aj konajúci súd a citovanú právnú argumentáciu si v plnom rozsahu osvojuje.

V konaní z navrhovateľom produkovaných dôkazov nevyšlo najavo a ani takéto skutkové tvrdenie samotný navrhovateľ v návrhu na začatie konania neprodukoval, že by sa voči odporcovi v zmysle cit. ust. § 40a ods. 1 v spojení s cit. ust. § 49a OZ dovoľal relatívnej neplatnosti dotknutej úverovej zmluvy.

Je teda možné konštatovať, že dotknuté protiprávne konanie odporcu spočívajúce v naplnení skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu podľa cit. ust. § 222 ods. 1 TZ, nemalo v danom prípade doposiaľ žiadny dopad na platnosť dotknutej úverovej zmluvy uzavretej dňa 01.02.2013 medzi účastníkmi konania. Pokiaľ tak aj došlo k zosplateniu záväzku odporcu splatiť predčasne celý čerpaný úver, nedošlo týmto k zániku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, keďže dotknutá zmluva bola uzatvorená na dobu trvania záväzkov z nej plynúcich. Ak teda nebolo preukázané (resp. ani navrhovateľom nebolo tvrdené), že sa navrhovateľ dovoľal relatívnej neplatnosti dotknutej zmluvy, naďalej existuje záväzok odporcu na splatenie pôžičky aj s jej príslušenstvom.

Z uvedeného pri zohľadnení preukázaného skutkového stavu tak vyplýva, že v uplatnenej výške 35,40 eur naďalej trvá pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny úveru a jej príslušenstva. Nárok tomuto zodpovedajúci si navrhovateľ návrhom na začatie konania skutkovo uplatnil, a preto mu súd žalované plnenie priznal. Znamená to teda, že podľa prehľadu splátok a úhrad (č.l. 5 spisu) má odporca zaplatiť 783,27 eur. V trestnom konaní bol právoplatne zaviazaný zaplatiť 747,87 eur. Rozdiel medzi 783,27 eur a 747,87 eur je práve v tomto konaní uplatnených 35,40 eur plus úrok z omeškania.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a súčasne z toho, že navrhovateľ bol vo veci v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu tak voči odporcovi právo na náhradu trov konania. Tie pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 59,98 eur (2 úkony právnej pomoci po 16,60 eur, 2 x 8,39 eur režijný paušál, 20 % DPH = 5 eur). Navrhovateľ i odporca sú v tomto prípade oslobodený od súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.